

عنوان مقاله:

اعتبار و روایی مقیاس خوداثربخشی ورزش کردن در افراد دارای اضافه وزن و چاق

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 2، شماره 5 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مژگان آگاه هریس* - دانشگاه پیام نور گرمسار/ایران

الهام موسوی - دانشگاه پیام نور تهران

مسعود جان بزرگی - دانشیار گروه روانشناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه قم

زیبا ایرانی - عضو علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف: هدف این پژوهش بررسی اعتبار و روایی مقیاس خوداثربخشی ورزش کردن (ESS) و رابطه آن با سبک زندگی کارآمد وزن و شاخص توده بدنی در افراد چاق و دارای اضافه وزن بود. روش: از میان دانشجویان دانشگاه پیام نور استان سمنان ۳۴۳ دانشجو با شاخص توده بدنی (BMI) بالاتر از ۲۵ با روش نمونه‌گیری در دسترس که واجد معیارهای ورود- خروج به پژوهش بودند، انتخاب شدند و به گویه‌های پرسشنامه‌های خوداثربخشی ورزش کردن و سبک زندگی کارآمد وزن پاسخ دادند و شاخص‌های تن سنجی آنها نیز اندازه‌گیری شدند. یافته‌ها: داده‌ها با استفاده از نسخه شانزدهم نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. همسانی درونی با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ برای مقیاس خوداثربخشی ورزش کردن ۹۳٪ به دست آمد. همچنین محاسبه ضرایب همبستگی جهت بررسی روایی همگرا و واگرا بیانگر همبستگی معنادار میان ESS و سبک زندگی کارآمد وزن و شاخص توده بدنی بود (P=۰۵/نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های به دست آمده در این پژوهش به نظر می‌رسد که ESS از پایایی و روایی کافی برای ارزیابی خوداثربخشی ورزش کردن در افراد دارای اضافه وزن و چاق برخوردار است

کلمات کلیدی:

روایی، اعتبار، خوداثربخشی ورزش کردن، سبک زندگی کارآمد وزن، شاخص توده بدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909840>

